

Onder zijne nakomelingen waren er, die zich door hooge betrekkingen bij 't vaderland verdienstelijk maakten; doch boven allen blinken Willem en Onno Zwier verre uit, die zich vooral als letterkundigen een onsterfelijken naam verwierven. Als oudste in jaren, zullen wij ons eerst bezig houden met den staatsman en lierdichter

WILLEM VAN HAREN.

1710—1768.

WERKEN.

Lierdichten: Het Menschelijk Leven. — Leonidas. — Lof der Vrede, enz.
Heldendicht: Friso.

Hij werd te Leeuwarden geboren en bekleedde de betrekking van Grietman van 't Bilt en ontvanger-generaal. Toen in 1742 ons gemeenebest werd geschokt door twee partijen, waarvan de eene er op aandrang om de Keizerin Maria Theresia, volgens de met Oostenrijk gesloten verdragen, bij te staan tegen den onrechtvaardigen aanval van Frankrijk, terwijl de andere, vol van de oorlogschuwende staatkunde, 's lands heil meende te vinden in 't bewaren eener strikte onzijdigheid — verkondde van Haren luide, dat rechtvaardigheid nimmer aan eigenbelang ten offer mag worden gebracht. Niet tevreden met zijne stem te verheffen in de vergadering der Algemeene Staten, waar hij wegens Friesland zitting had, vervaardigde hij, uit de volheid van zijn gemoed, eenige lierdichten, waardoor hij het nationaal gevoel wist op te wekken, en veel bijdroeg om het recht te doen zegevieren.

Ten gevolge van den bijstand, aan Maria Theresia verleend, geraakte ons land in groot gevaar door de Fransche legers, en ook nu stelde onze dichter alle pogingen weder in 't werk, om de omwenteling van 1747 te helpen bevorderen en Willem IV tot stadhouder te verheffen. Na den spoedigen dood van dezen braven Vorst, bij wien van Haren

in hooge achting stond, bekleedde hij den post van afgezant aan onderscheidene hoven: 't langst te Brussel aan 't hof van den Landvoogd Prins Karel van Lotharingen.

Om het oordeel van Voltaire te hooren over den *Friso*, die echter beneden zijne lierdichten staat, liet hij dit gedicht in 't Fransch vertalen; het plan gelukte, en Voltaire schreef van den Hollandschen dichter:

*Démosthène au conseil, et Pindare au Parnasse,
L'auguste Liberté marche devant tes pas,
Tyrtée a dans ton sein répandu son audace,
Et tu tiens sa trompette, organe des combats.*

ONNO ZWIER VAN HAREN.

1713—1779.

WERKEN.

Heldendicht: De Geuzen.

Treurspelen: Agon, Sultan van Bantam. — Willem I, Prins van Oranje.

Proza: Leven van J. Camphuis. — Lofrede op Willem IV.

Deze beroemde dichter zag, even als zijn broeder, te Leeuwarden het levenslicht. Reeds vroeg groote neiging voor de letteren toonende, werd hij te Zwolle bij den onderwijzer Ducker in den kost gedaan en studeerde daarna, eerst te Franeker, en vervolgens te Utrecht in de rechten.

Na den afloop zijner studiën bekleedde hij achtereenvolgens de waardigheden van burgemeester van Sloten, grietman van West-Stellingwerf en afgevaardigde bij de Friesche Staten en bij de Staten Generaal. Hij was bekleed met het voorzitterschap in den Raad van State, toen de edele pogingen van hem en zijn broeder gelukten om Maria Theresia bij te staan, en spoedig daarna zag hij zijn vurigen wensch vervullen, dat zijn boezemyriend Willem IV tot stadhouder over al onze gewesten werd benoemd. Hij ging